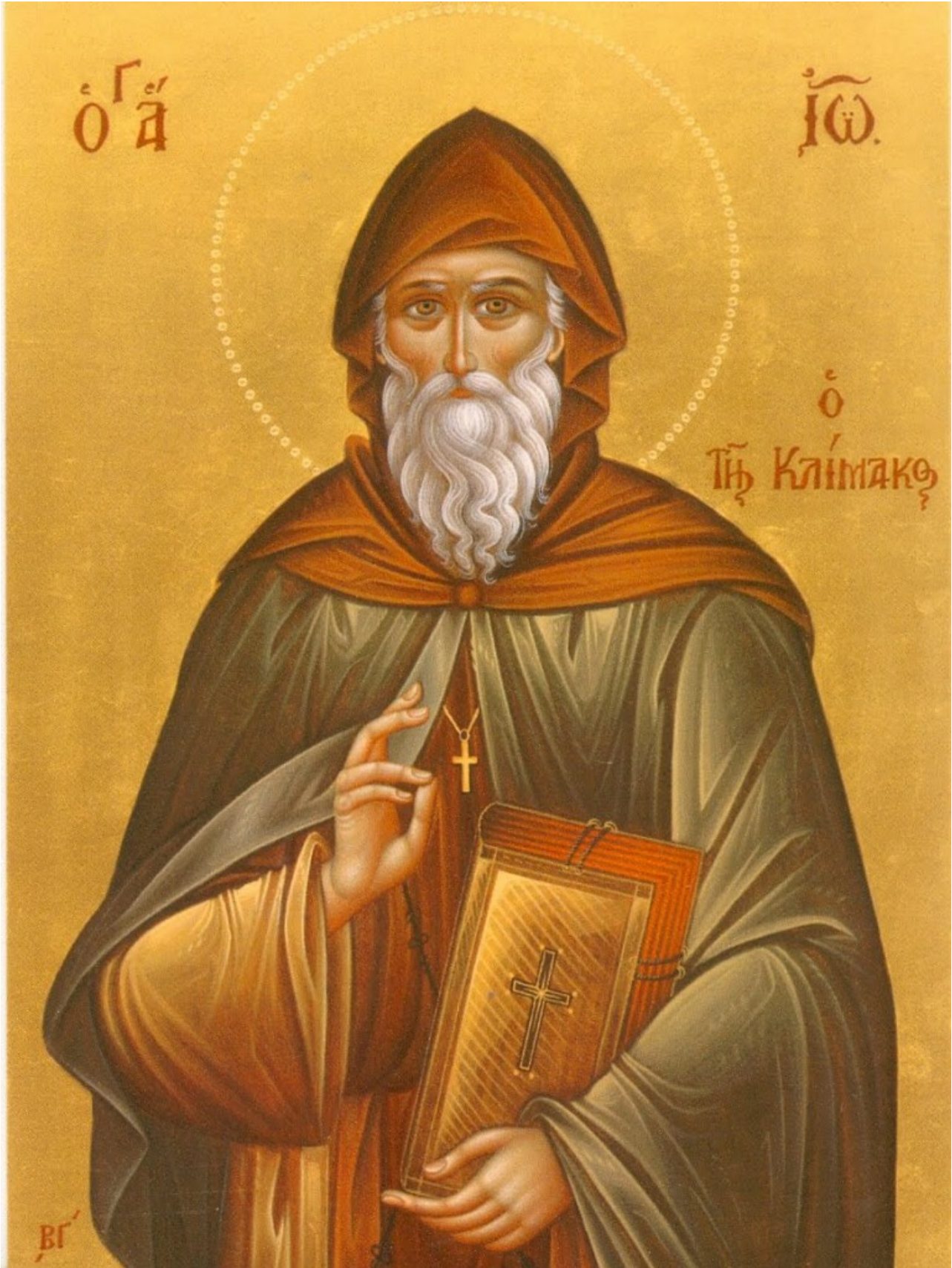

30 Μαρτίου 2014

Η Μ. Τεσσαρακοστή και ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι περίοδος μετάνοιας, περίοδος κατά την οποία η πέτρινη καρδιά μας πρέπει, με τη χάρη του Θεού να γίνει σάρκινη, και από αναισθητή να γίνει αισθαντική, από ψυχρή και σκληρή να γίνει ζεστή και ανοιχτή

προς τους άλλους και, κυρίως, προς τον ίδιο το Θεό.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι καιρός ανανέωσης, όπου καθετί -όπως γίνεται την άνοιξη, κάνει μια καινούρια αρχή· και η ανήλια ζωή μας ζωντανεύει και πάλι με όλη την ένταση την οποία ο Θεός μπορεί να δώσει σ' εμάς τους ανθρώπους, κάνοντάς μας διά των Αχράντων Μυστηρίων και των πλουσίων δωρεών Του κοινωνούς του Αγίου Του Πνεύματος, κοινωνούς θείας φύσεως.

Είναι εποχή συμφιλίωσης και η συμφιλίωση είναι χαρά· η χαρά του Θεού και η δική μας χαρά· ένα νέο ξεκίνημα!

Θέλω να σας διαβάσω μερικές φράσεις του Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος, τόσο σχετικές με την ιδιαιτερότητα της περιόδου που διάγουμε· «Η μετάνοια, δηλαδή η επιστροφή μας στον Θεό, είναι ανανέωση του βαπτίσματός μας· είναι ανανέωση της συνθήκης μας με τον Θεό, της υπόσχεσης μας να αλλάξουμε τη ζωή μας. Είναι περίοδος κατά την οποία μπορούμε να αποκτήσουμε την ταπείνωση, η οποία είναι ειρήνη· ειρήνη με τον Θεό, ειρήνη με τον εαυτό μας, ειρήνη με όλο τον κτιστό κόσμο. Η μετάνοια γεννιέται από την ελπίδα, όταν δηλαδή απορρίψουμε την απόγνωση. Και εκείνος που μετανοεί, είναι κάποιος που αξίζει την καταδίκη - ωστόσο αναχωρεί από το δικαστήριο χωρίς ντροπή, επειδή η μετάνοια είναι η ειρήνη μας με τον Θεό. Κι αυτό επιτυγχάνεται μέσα από μια ζωή αντάξια, που αποξενώθηκε από τις αμαρτίες που διαπράτταμε στο παρελθόν. Μετάνοια είναι το καθάρισμα της συνειδήσεως μας. Μετάνοια σημαίνει ολοκληρωτική απαλλαγή από τη λύπη και τον πόνο».

Κι αν αναρωτηθούμε πώς θα το πετύχουμε αυτό, πώς θα φθάσουμε εκεί, πώς μπορούμε να ανταποκριθούμε στον Θεό που μας δέχεται όπως ο Πατέρας της παραβολής δέχθηκε τον άσωτο γιό του, σ' ένα Θεό που μας περιμένει με λαχτάρα και που ενώ Τον απορρίψαμε. Εκείνος δεν απομακρύνθηκε ποτέ από κοντά μας, αξίζει να ακούσουμε αυτά τα λίγα λόγια για την προσευχή· «Στην προσευχή μη χρησιμοποιείτε επιτηδευμένες λέξεις, διότι, συχνά το απλό και ανεπιτήδευτο ψέλλισμα των παιδιών είναι εκείνο που ευφραίνει τον ουράνιο Πατέρα μας. Όταν μιλάτε στον Θεό, μην προσπαθείτε να πείτε πολλά, διότι διαφορετικά, ο νους, αναζητώντας τις λέξεις θα χαθεί σ' αυτές. Η μια λέξη που ψιθύριζε ο Τελώνης του έφερε το έλεος του Θεού· μία λέξη γεμάτη πίστη έσωσε τον ληστή πάνω στον Σταυρό. Η ποικιλία των λέξεων όταν προσευχόμαστε διασκορπίζει τον νου και εξάπτει τη φαντασία. Η μια λέξη που απευθύνουμε στο Θεό συμμαζεύει το νου στην παρουσία Του. Κι αν στην προσευχή σου, αυτή η μία λέξη σε αγγίζει μέσα σου, αν τη νιώθεις βαθιά, μείνε σ' αυτήν, μείνε, γιατί κάτι τέτοιες στιγμές ο φύλακας Άγγελος μας προσεύχεται μαζί μας, επειδή είμαστε αληθινοί με τον εαυτό μας και με το Θεό».

Ας μην ξεχάσουμε τα λόγια αυτά του Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος, ακόμη κι αν ξεχάσουμε τα δικά μου σχόλια που για ευκολία δική σας πρόσθεσα, ώστε να γίνει το κείμενο ευκολότερα κατανοητό. Ας θυμόμαστε τα λόγια του, γιατί ήταν άνθρωπος που ήξερε τι σημαίνει να στρέφεται στο Θεό, να μένεις στο Θεό, να είσαι η χαρά του Θεού και να ευφραίνεσαι εν Αυτώ. Μας προσφέρεται αυτή την περίοδο, καθώς ανεβαίνουμε προς τις ημέρες του Πάθους, ως παράδειγμα του τι μπορεί να κάνει η χάρη του Θεού για να μεταμορφώσει έναν απλό και συνηθισμένο άνθρωπο σε φως του κόσμου.

Ας μάθουμε απ' αυτόν, ας ακολουθήσουμε το παράδειγμά του, ας χαρούμε βλέποντας πως μπορεί να εργαστεί η δύναμη του Θεού μέσα στον άνθρωπο και, με πίστη, με εμπιστοσύνη, με χαρά θριαμβική αλλά και ειρηνική ας ακολουθήσουμε τη συμβουλή του, ας ακούσουμε το Θεό να μας παρακαλεί να βρούμε το δρόμο της ζωής και να μας λέει ότι μαζί μ' Αυτόν και εν Αυτώ όντως θα ζήσουμε, επειδή Αυτός είναι η Αλήθεια και η οδός και η Αιώνιος Ζωή.

(Anthony Bloom , «Στο Φως της κρίσης του Θεού, πορεία από το τριώδιο στην ανάσταση», εκδ. «Εν πλω»)